

Bratia a sestry,

v dnešnú prvú nedeľu nového kalendárneho roka otvárame list apoštola Pavla, ktorí bol pôvodne adresovaný veriacim, ktorí žili v Galácii. List Galatským budeme nedeľami po častiach preberať. Dnes sa zameriame na jeho úvod.

Najprv sa však zamyslime, kedy sme naposledy dostali poštou list. Hlavne pred sviatkami zvykneme dostávať pohľadnice. Na pohľadnicu sa však toho veľa nezmestí a väčšinou je obsah predtlačný a rukou napísaný je iba podpis odosielateľa. V dnešnej modernej dobe dostávame maily, esemesky alebo listy vytlačené na tlačiarni. Poštové schránky máme preplnené, ale iba letákmi a reklamami. Pravdepodobne to už bolo veľmi dávno, čo mnohí z nás dostali ozajstný papierový list, ktorý by bol napísaný ručne. Nemusíme smútiť, pretože takýto list máme teraz pred sebou. Keď Pavol písal listy do zborov, ktoré založil, ani netušil, že o niekoľko stoviek rokov ich budeme čítať ako súčasť Božieho slova. Pán Boh k nám hovorí. Aj slová, ktoré sú dnes pred nami, prijmime nielen ako nejaký list, ktorý bol napísaný dávno a s nami nemá nič spoločné, ale ako Božie slovo, ktoré nás v živote usmerňuje.

Apoštol Pavol nevyvyšoval samého seba, ale Ježiša Krista. Ved' aj meno Pavol znamená „malý“. Svoju autoritu odvodzoval Pavol nie od vôle človeka, ale odvolával sa na Boha, ktorý Ježiša vzkriesil z mŕtvych. Toto je veľmi dôležité. Vyznanie, že Ježiš vstal z mŕtvych, je základný pilier kresťanskej viery. Stojí na ňom celá kresťanská nádej. Na inom mieste Pavol napísal: „*A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera.*“ (1 Kor 15, 14)

Ježiš bol vzkriesený. Je to dôležité po prvé preto, lebo na Ježišovom vzkriesení spočíva pravdivosť Jeho zaslúbení. Koľko už tu bolo a aj bude charizmatických vodcov. Každý z nich však zomrel. Večný je iba Boh a Jeho slovo. Pán Ježiš nielen nasľuboval to, čo nemohol splniť. Nádej, ktorú na svet priniesol, spečatil svojim vlastným zmŕtvychvstaním. Smrti zobral posledné slovo. Ježiš má moc nad všetkým, a preto sa na Neho môžeme celým srdcom spoľahnúť. Po druhé je viera v Ježišovo vzkriesenie dôležitá preto, lebo takto bol položený základ aj pre naše vzkriesenie. Keďže Pán Ježiš bol vzkriesený, veríme vo večný život.

V úvode listu spomína Pavol aj Ježišovu obeť. Ježiš „*vydal samého seba za naše hriechy*“. Urobil to raz a platí to navždy. Mohlo by sa zdať, že je to niečo z minulosti, čo sa nás nedotýka. V slovenskom jazyku existujú iba tri časy: minulý, prítomný a budúci. Pavol však napísal svoj list v starej gréčtine, ktorá má časov viacej. Keď napísal, že Ježiš „*vydal samého seba za naše hriechy*“, použil tzv. aorist, ktorý je niekde v strede medzi minulosťou a prítomnosťou. Stalo sa to raz v minulosti, ale má to dosah do prítomnosti. Ježišova obeť nie je určená len niekomu, ale všetkým. Bez Ježiša niet spasenia. Pán Ježiš však prichádza a prináša záchranu pre každého.

Ján Krstiteľ o Ježišovi povedal: „*Ajh'ľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.*“ (Jn 1, 29) Je tam reč všeobecne o hriechu celého ľudského pokolenia. Vidíme, aká veľká je Božia láska. Ježiš neobetoval niekoho iného, ale samého seba. V 1. liste Petrovom je napísané: „*Ved' viete, že zo svojho márneho počínania, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou nevinného a nepoškvrneného Baránka,*

Krista,“^(1, 18-19) Všemohúci Boh nás mohol zachrániť aj inak, ale On nám dokázal svoju lásku, keď bol Pán Ježiš za nás obetovaný.

Pavol ďalej uvádza, že Ježiš sa obetoval, aby nás podľa Božej vôle vytrhol z tohto zlého veku. Teda Božia vôľa je, aby boli hriešni ľudia zachránení. Hospodin to vyjadril už skrze proroka Ezechiela: „*Či azda mám záľubu v smrti bezbožného - znie výrok Hospodina, Pána - a nie v tom, aby sa odvrátil od svojej cesty a ostal nažive?*“^(18, 23) Už aj v tom starodávnom príbehu o Noemovej arche nachádzame nádejné Božie zaslúbenie: „*Nebudem už pre človeka preklínať zem, lebo jeho zmýšľanie je zlé od mladosti, a nebudem už biť všetko živé, ako som to urobil.*“^(1M 8, 21) Pán Boh nás pozná skrz naskrz. No aj napriek našej hriešnosti chce, aby sme boli zachránení. Boh nás vytrhuje z tohto zlého veku! Termínu „zlý vek“ môžu ľudia porozumieť rozdielne. Niektorí si možno pod tým predstavia etapu života. Povie: Zlý vek? To je tesne pred dospelosťou. Človek už nie je dieťaťom, ale ešte nie je ani plnoletý, a tak viaceré veci nemôže. Iný zase bude oponovať, že zlý vek, to je predsa staroba.

Keď už prichádzajú rôzne choroby a telo človeka začína slabnúť a ochabovať. Niektorí tretí to pochopia ešte úplne inak. Z učebnice dejepisu poznáme etapy ľudských dejín ako stredovek alebo novovek. Je vari zlý vek nejaké konkrétne historické obdobie? Čo tým chcel vlastne Pavol povedať?

V Biblii čítame iba o dvoch vekoch. O veku tomto a o veku, ktorý má prísť. Ten zlý vek je obdobie od pádu až po posledný súd. Kvôli našej hriešnej ľudskej podstate žijeme v zlom veku a ten má aj zlý koniec. Pán Ježiš nás však z neho vytrhol. Veríme, že v Ježišovi sa Božie kráľovstvo priblížilo. Ak veríme v Pána Ježiša, už žijeme v novom veku. Ešte stále žijeme na zemi, ale s nádejou, ktorú nám nikto nevezme. Iba vďaka Ježišovi veríme, že raz vstúpime do Jeho kráľovstva. Pán Ježiš zvíťazil a od Božej lásky nás nemôže odlúčiť ani smrť.

Pavol uzatvára úvodnú časť svojho Listu Galatským oslavným zvolaním: „*Jemu sláva naveky vekov.*“ Spolu s apoštolom Pavlom aj my oslavujeme všemohúceho Boha. Kým žijeme na zemi, oslavujeme svojimi životmi Boha, ktorého vôľa je, aby sme došli spasenia. Bohu patrí sláva za ten vzácny dar, ktorý sme si pripomínali počas nedávnych vianočných sviatkov. Ježiš prišiel, aby sa obetoval za nás. Ježiš nás vedie do toho dobrého veku, kde už viac nebude ani smrť ani nič zlé.

Bratia a sestry, List Galatským vznikol okolo r. 55. Evanjelium znelo vtedy a zneje aj dnes. Božie slovo o záchrane bude znieť na veky vekov. Preto aj vzdávajme Bohu slávu a nasledujme Pána Ježiša celým srdcom. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste do Efezu v 4. k. a vyprosme si požehnanie:

„Ak ste totiž počuli o Ňom, a dostalo sa vám v Ňom poučenia - ako je pravda v Ježišovi - zložte starého človeka podľa terajšieho života, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, obnovte sa duchom svojej mysle a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje naše srdcia i naše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen